

TÌNH YÊU VÀ HẠNH PHÚC

Hạnh phúc được diễn tả như là một cuộc sống tốt đẹp hoàn toàn, ở đó không có hình bóng của đau khổ diễn ra. Hạnh phúc được thể hiện qua nhiều mặt : con người hạnh phúc, gia đình hạnh phúc, cộng đồng hạnh phúc, xã hội hạnh phúc, quốc gia hạnh phúc và thế giới hạnh phúc. Nhưng, nhân loại muốn có một hành tinh hạnh phúc, thì trước nhất mỗi quốc gia phải có hạnh phúc, muốn có một quốc gia hạnh phúc thì mỗi xã hội - mỗi cộng đồng - mỗi gia đình phải có hạnh phúc, nhưng muốn có một gia đình hạnh phúc thì mỗi con người phải có hạnh phúc trước đã.

Cái hạnh phúc mà chúng ta nhận thức rõ ràng nhất, đó là nỗi hạnh phúc tràn trề trong giai đoạn tiền hôn nhân. Cái giai đoạn mà chúng ta thấy cái gì ở mỗi người cũng đẹp nhất, hoàn thiện nhất, đó là giai đoạn khi người con trai và người con gái mới yêu nhau.

Nhưng sau hôn nhân thì sao, trong mỗi người thực sự đã có hạnh phúc trọn vẹn hay chưa ?

Nếu nói là có hạnh phúc, thì sao trong mỗi chúng ta còn có sen lẫn vào đó những đau khổ não lòng. Chữ KHỔ được đạo Phật diễn tả như là một cái gì đó đã làm cho chúng ta nếm

trái bằng những mùi vị đắng chát - chua cay, làm cho chúng ta đau đớn - dần vật đến tột cùng.

Hạnh phúc mà chúng ta muốn có, là phải được nuôi dưỡng bằng chất liệu tình yêu thiết thực. Tình yêu được thể hiện qua nhiều mặt, nó luôn luôn song hành - gắn bó với tính cách luân lý và đạo đức làm người trọn vẹn, đó là tình yêu : đất nước - dân tộc - ông bà - cha mẹ - vợ chồng - con cháu ... Nhưng thực sự trong mỗi chúng ta đã thể hiện trọn vẹn tình yêu của mình trong mối đồng cảm đối với tha nhân hay chưa ? Hay thứ tình yêu ấy được chúng ta cố gắng chấp vá gầy dựng - vun đắp và chỉ cho chớm nở trong từng giai đoạn, để rồi qua mỗi giai đoạn yêu nhau, thì nó trở lại nguội lạnh tro tàn, để rồi dần xé làm đau đớn cho nhau.

Như vậy, muốn có hạnh phúc, thì tình yêu ấy phải luôn luôn được hâm nóng và được nuôi dưỡng liên tục, để lúc nào nó cũng được ấm áp đến vô cùng.

Người Huynh trưởng Phật tử (HT-PT) đang trên đường thực hành bồ tát hạnh. Từ lâu, chúng ta thường nói, người HT-PT là một bồ tát thị hiện. Nhưng thực sự con người HT-PT ấy đã thể hiện đầy đủ công hạnh của một bồ tát hay chưa, hay chỉ nói để mà nói cho vui, nói bằng lý thuyết suông, còn thực tế

thì có người HT-PT còn chưa là một tấm gương sáng, chưa thật sự là một chúng trung tôn - nhân chi mô phạm. Ở trong người anh còn có những đam mê phạm tục, tham - sân - si chưa được gội rửa sạch trong, tuệ giác chưa được thắp sáng, còn chao đảo trước những quyến rũ đời thường, thiếu vững vàng son sắc với lý tưởng mà mình đang phụng sự.

Tăng thân trong anh còn mù mịt thì làm sao vững vàng trên bục giảng. Bởi vì trong anh còn thiếu lửa, chưa thực sự nuôi dưỡng tình yêu để đủ sức hâm ấm làm cho sức sống được nảy mầm vươn lên. Tình yêu được thầy Tuệ Sĩ diễn tả qua kinh Thắng Man, đó là một chất liệu được hình thành từ tình yêu nuôi dưỡng một thánh thai đang thai nghén hình hài một bồ tát sơ sinh

Để thánh thai được nhanh chóng trưởng thành, khai hoa nở nhụy, phẩm vị bồ tát sớm được hình thành trong mỗi người HT-PT, thì tình yêu phải được nâng cao, thêm lửa liên tục trong mỗi lúc, chú ý từng giờ từng phút trong mỗi bước chân, mà không bao giờ phai lãng.

Mỗi bước thiền hành thành thoi đi tới.

- Thở vào, chúng ta niệm tưởng rằng, ta đang sống trong lòng tổ chức GDPTVN thân thương.

- Thở ra, chúng ta niệm tưởng rằng, ta đang được nuôi dưỡng bởi biết bao tầng thân HT-PT bao quanh.
- Thở vào, GDPTVN là một tổ chức giáo dục.
- Thở ra, được trưởng thành trong tinh thần lục hòa cộng trụ.
- Thở vào, HT-PT là một tấm gương luôn luôn tỏa sáng.
- Thở ra, thành toàn sứ mệnh giáo dục thiêng liêng.

Mỗi hơi thở được quán niệm trong suốt quá trình hành thiền, thì tình yêu đối với tổ chức - với đàn em thân yêu được nhân lên, thì tầng thân được trưởng dưỡng quả vị bồ tát được đầy đủ công hạnh.

Lagi, 17042553 - 11052009.

Nguyễn Hoàng

Phan Văn Huy Tâm